

1. Державна стратегія економічного розвитку 2021–2027 роки “Розвиток та єдність, орієнтовані на людину”. URL:<http://gov.ua>.
2. Куйбіда В. С. Транскордонне співробітництво та розвиток транскордонних кластерів:збірник. Київ: Крамар, 2009. 242 с.
3. Мікула Н. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво. Львів: ІРД НАН України, 2004. 395с.
4. Мікула Н., Толкованов В. В. Транскордонне співробітництво: монографія. Київ: Крамар, 2011. 259 с.
5. Транскордонне співробітництво: нові можливості для громад. URL: <http://www.nrcu.gov.ua.news>.

ОхрименкоБ.О., здобувач третього (освітньо-наукового) рівня кафедри економіки
Уманський національний університет садівництва

ДІДЖІТАЛІЗАЦІЯ ЯК НАПРЯМ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Діджиталізація є беззаперечним трендом розвитку економіки ХХІ століття. Вона сприяє зростанню показників ефективності функціонування економіки країни на різних рівнях за рахунок підвищення продуктивності праці, удосконалення менеджменту, раціонального природокористування, підвищення якості трудових ресурсів тощо. Застосування діджиталізації є вирішальним фактором посилення конкурентоспроможності економічних суб'єктів.

Слід зазначити, що діджиталізація є результатом технологічного розвитку суспільства, починаючи із механізації та винайдення парових машин майже два з половиною століття назад. Виділяють чотири основні етапи промислової революції:

I етап – період з 1784 по 1870 рр. – перша промислова революція, яка характеризується переходом від кустарного та мануфактурного виробництва до механізованого фабричного, винаходом парових машин, розвитком гірничої та металургійної промисловості;

II етап – період з 1870 по 1969 рр. – друга промислова революція, головними нововведеннями якої були нові джерела енергії (електродвигун та двигун внутрішнього згорання), масове виробництво продукції на основі поділу праці;

III етап – період з 1969 по кінець ХХ ст. – третя промислова революція, яка передбачає автоматизацію виробництва, що заснована на використанні електроніки та інформаційних технологій;

IV етап – з кінця ХХ ст. і по сьогоднішній день – четверта промислова революція (Industrie 4.0), характеризується широким використанням інформаційних технологій, розвитком автоматизації, обробки та обміну даними, виробничих методів та організації управління всіма процесами тощо. Він охоплює всі типи промисловості та галузі економіки[1].

Отже, основою Industrie 4.0 є наявність усієї необхідної інформації про всі елементи виробництва в режимі реального часу. Це потенційно дозволяє підприємствам адаптувати та оптимізувати свої процеси відповідно до різних критеріїв, таких як вартість, доступність та споживання ресурсів, якість широкосмугового зв'язку тощо. Розглянемо основні компоненти Industrie 4.0 (рис.1).

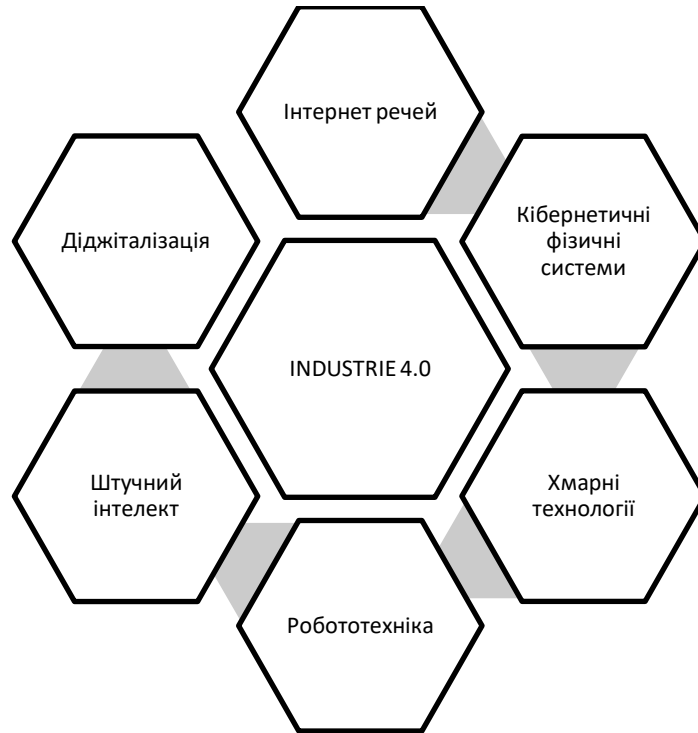

Рис.1. Основні компоненти Industrie 4.0

Цифрова трансформація промисловості або просто діджиталізація – це більше, ніж просто придбання нового ІТ-обладнання та систем. Вона включає використання можливостей, що пропонуються новими технологіями, для переосмислення всіх аспектів бізнес-процесу. На думку М. Кастельс, під діджиталізацією слід розуміти процес переміщення в цифровий бізнес і інтеграцію цифрових технологій у повсякденне життя [2]. Проте, на наш погляд, це дещо обмежене визначення, яке повинно включати, окрім зазначеного вище, загальну оцифровку економіки у всіх її сферах та адаптацію до неї всіх суб'єктів господарювання.

Розвиток діджиталізації залежить від багатьох факторів, серед яких доцільно виділити появу новітніх цифрових технологій, формування нових потреб та запитів споживачів (орієнтація на економію часу, пошук і придбання товарів за чіткими параметрами); створення нових цінностей, властивостей товарів; зміна умов конкурентного середовища [3].

Таким чином, підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що діджиталізація є результатом розвитку суспільства, яка чинить позитивний вплив на економіку країни.

Інформаційні джерела

1. Furmanek, W. (2018). Najważniejsze idee czwartej rewolucji przemysłowej (Industrie 4.0). *Dydaktyka informatyki*, 13, 55-63.
2. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура: Пер. с англ. под науч. ред. О.И. Шкаратана. М.: ГУ ВШЭ, 2000. 606 с.
3. Гуренко А. Напрями розвитку систем управління в умовах діджиталізації бізнесу в Україні. *Економіка і суспільство*. Випуск №19. Мукачівський державний університет, 2018 р. С.739-745.

Разумова Г. В., к.е.н., доцент, доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту

Буцанова К. Г., студентка

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Основною проблемою ефективного управління підприємством є оптимальний розподіл капіталу. Результати виробничо-фінансової діяльності і, відповідно, фінансова стійкість підприємств багато в чому залежать від того, які асигнування вкладаються в основні засоби оборотного капіталу, скільки їх перебуває у сфері виробництва і в сфері обігу, в грошовій та матеріальній формі.

Важливим завданням управління фінансовою діяльністю підприємства є ефективний розподіл грошових коштів. Необхідним завданням фінансового менеджменту в процесі управління активами вважається забезпечення ефективного використання тимчасово вільних коштів. Необхідно забезпечувати стійке управління ліквідністю, прибутковістю і ризиками, враховуючи рівень ліквідності активів в балансі.

Умовою ефективного фінансового планування має бути його реалістичність. Фінансовий план, його прибуткова і витратна частка зобов'язані максимально відповідати реальним відомостям та виконувати одну з його провідних функцій – бути ефективним інструментом для управління грошовими потоками підприємства. За таких умов головним завданням у процесі розробки фінансового плану є пристосування до змін ринкового середовища, врахування впливу факторів внутрішнього та зовнішнього середовища.

Також було б корисно для підприємств реалізувати проведення оперативного аналізу реалізації затвердженого фінансового плану і перепланувати його при зміні ринкових умов. Для цього доцільно використовувати сучасні цифрові технології за такими напрями:

- управління платоспроможністю підприємства;